

Skattavakt PwC

Fréttabréf Skatta- og lögfræðisviðs

Skattavaktin er mánaðarlegt fréttabréf PwC ehf. þar sem sérfræðingar á Skatta- og lögfræðisviði félagsins skrifa um athyglisvert efni tengt skattarétti. Leitast er við að gera grein fyrir nýju efni, hvort sem um er að ræða dóma, lög, frumvörp, úrskurði eða stjórnvaldsákvarðanir.

Apríl 2011
4. tölublað

Efnisyfirlit

Dómur héraðsdóms Reykjavíkur í máli nr. E6736/2010	2
Eigandi einkahlutafélags keypti bifreið af félaginu 27. desember 2005 og var kaupverðið fært á viðskiptamannareikning. Kaupverðið var greitt 1. mars 2006. Þetta var talið vera óheimil lánveiting og hún færð eiganda félagsins til tekna sem launatekjur.	
Ákvarðandi bréf ríkisskattstjóra nr. 7/2011	2
Óskað var eftir leiðbeiningu ríkisskattstjóra varðandi afdrátt fjármagnstekjuskatts af vaxtatekjum við uppgjör slysabóta.	
Lög nr. 37/2011 um breyting á lögum nr. 90/2003	3
Með lögunum er gerð sú breyting að váttryggingabætur vegna sjúkdómatryggingar eru ekki lengur taldar vera skattskyldar tekjur. Jafnframt geta þeir aðilar sem greitt hafa skatt vegna bótanna fengið skattlagninguna fellda niður.	
Bréf ríkisskattstjóra um arf frá Bandaríkjunum	3
Óskað var eftir leiðbeiningu á líti ríkisskattstjóra vegna erfðamáls frá Bandaríkjunum og var niðurstaða ríkisskattstjóra sú að ekki bæri að skattleggja umræddan arf sem fyrirsýrjandi fékk í sinn hlut.	
Lög nr. 47/2010 um sanngirnibætur	3
Bætur sem greiddar verða á grundvelli laga nr. 47/2010 skulu vera skattfrjálsar, sbr. 2. tölul. 28. gr. laga nr. 90/2003.	

Dómur héraðsdóms Reykjavíkur í máli nr. E- 6736/2010

Eigandi einkahlutafélags keypti bifreið af félaginu 27. desember 2005. Bifreiðin var afhent samdægurs með greiðslufresti til 1. mars 2006 og voru viðskiptin færð á viðskiptamannareikning eiganda. Bifreiðin var að fullu greidd 1. mars 2006. Eigandi félagsins hélt því fram að viðskiptin hefðu ekki falið í sér lánveitingu heldur hefði verið um að ræða venjuleg viðskipti með gjaldfresti. Skattfyrvöld gerðu ekki athugasemd við kaupverðið en töldu að um ólögmaðt lán hefði verið að ræða, sbr. 79. gr. laga nr. 138/1994, og því bæri að fara með lánið sem laun hjá eiganda félagsins, sbr. 1. tölul. A-liðar 7. gr. laga nr. 90/2003. Héraðsdómur staðfesti því úrskurð skattstjóra og yfirskattanefndar.

Ákvarðandi bréf ríkis-skattstjóra nr. 7/2011

Óskað var eftir leiðbeiningu ríkisskattstjóra um leiðréttingu oftekins fjármagnstekjuskatts vegna vaxtatekna við uppgjör slysabóta. Í erindinu kom fram að þegar mál hafi verið keyrð í gegnum innheimtakerfi lögmanna hafi engin vandamál verið vegna uppgjors. Nýlega hafi þó uppgötvast mistök við uppgjör við innheimtu slysabóta sem ekki fór í gegnum innheimtakerfið og fjármagnstekjuskattur verið ofgreiddur þar sem miðað hafi verið við það skatthlutfall sem var í gildi við uppgjör slysabóta, þótt vextir hafi verið frá fyrri tíma, jafnvel mörgum árum áður.

Í svari ríkisskattstjóra segir að í 2. mgr. 8. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt, komi fram að til tekna teljist vextir af kröfum eða inneignum, sem ekki séu tengdar atvinnurekstri eða sjálfstæðri starfsemi, sem greiddir séu eða séu greiðslukræfir og greiddar verðbætur á afborganir og vexti. Í 2. tölul. 2. mgr. 8. gr. komi fram að vextir af kröfu skuli teljast til tekna þegar þeir séu greiddi eða greiðslukræfir og þannig sé ekki miðað við áfallna vexti við tekjufærslu heldur hvort þeir hafi verið greiddir eða greiðslukræfir.

Ríkisskattstjóri gerir grein fyrir því að um vexti af bótum vegna líkamstjóns sé fjallað í 16. gr.

skaðabótalaga nr. 50/1993. Jafnframt vísar hann til þeirrar meginreglu sem fram kemur í 2. mgr. 59. gr. laga nr. 90/2003, þ.e. að tekjur skuli að jafnaði telja til tekna á því ári sem þær verða til, þ.e. þegar myndast hefur krafa þeirra vegna á hendur einhverjum, nema um óvissar tekjur sé að ræða.

Þá segir ríkisskattstjóri að þrátt fyrir að þáttur í uppgjöri bótanna sé ákveðinn vaxtaútreikningur þar sem vextir séu reiknaðir frá því að bótaskyldur atburður átti sér stað verði vart talið að þeir vextir hafi fallið til á umræddum árum, þegar alls óvíst hafi verið um höfuðstól kröfunnar, hvað þá að vextirnir hafi verið greiddir eða greiðslukræfir í skilningi 2. mgr. 8. gr. laga nr. 90/2003. Verði því ekki fallist á að við afdrátt og skil á staðgreiðslu fjármagnstekjuskatts skuli miða við það skatthlutfall sem var í gildi á hverjum tíma á því tímabili sem vaxtaútreikningur miðast við samkvæmt framansögðu.

Vextir teljist til tekna þegar þeir eru greiddir eða greiðslukræfir og skuli miða afdrátt skatta við það skatthlutfall sem í gildi sé á þeim tíma.

Þá véc ríkisskattstjóri að því álitaefni hvort að vextir af varanlegri örorku séu undanþegnir skattskyldu.

Ríkisskattstjóri sagði að almennt teldust örorkubætur til skattskyldra tekna, sbr. 2. tölul. A-liðar 7. gr. laga nr. 90/2003. Undantekningar væri þó að finna í 2. tölul. 28. gr. sömu laga.

Eðli málsins samkvæmt fari uppgjör bóta vegna varanlegrar örorku fram einhverjum tíma eftir upphafsdeg metinnar örorku. Bótaþega sé því ekki kleift að ávaxta höfuðstólinn frá framangreindum upphafsdegi metinnar örorku fram til þess dags er sjálft uppgjörið fari fram þótt gengið sé út frá slíkri ávöxtun við ákvörðun höfuðstóls. Í ljósi þessa verði að gera ráð fyrir að með ákvörðun vaxtagreiðslna sé verið að taka tillit til þess tímabils sem liður frá upphafsdegi metinnar örorku fram að uppgjörsdegi.

Að mati ríkisskattstjóra markar sá höfuðstóll, sem ber vexti samkvæmt framansögðu, þær bætur vegna varanlegrar örorku sem undanþegin er skattskyldu skv. 2. tölul. 28. gr. laga nr. 90/2003. Vextirnir teljast til skattskyldra tekna

samkvæmt 3. tölul. C-liðar 7. gr. laga nr. 90/2003, og skattleggjast sem slíkir.

Lög nr. 37/2011 um breyting á lögum nr. 90/2003, um tekjuskatt (sjúkdómatryggingar)

Í 28. gr. laga nr. 90/2003 er talið upp hvað telst ekki til tekna í skilningi laganna og sætir þ.a.l. ekki skattlagningu á grundvelli þeirra.

Með lögum nr. 37/2011 er samþykkt að á eftir orðinu líftryggingarfjár í 2. tölul. 28. gr. tekjuskattslaga komi: „vátryggingarbóta vegna sjúkdómatrygginga“. Þessi breyting öðlast þegar gildi. Hljóðar ákvæðið því svo nú: „Þrátt fyrir ákvæði þessa kafla telst ekki til tekna: Eignaauki sem verður vegna greiðslu líftryggingarfjár, dánarbóta, miskabóta og bóta fyrir varanlega örorku, enda séu bætur þessar ákveðnar í einu lagi til greiðslu. [...]“.

Jafnframt er ríkisskattstjóra veitt heimild til þess að fella niður skattlagningu á greiðslur þessar að eigin frumkvæði eða samkvæmt beiðni viðkomandi hafi skattlagning farið fram vegna sjúkdómatrygginga sem keyptar hafa verið fyrir gildistöku laganna.

Bréf ríkisskattstjóra um arf frá Bandaríkjunum

Í bréfi til ríkisskattstjóra var óskað eftir leiðbeinandi áliti embættisins vegna erfðamáls frá Bandaríkjunum.

Málavextir voru þeir að fyrirspyrjandi fékk arf frá Bandaríkjunum eftir að móðursystir hans lést á árinu 2010. Hún hafði verið búsett í Bandaríkjunum á árum áður og gift þar Bandaríkjamanni. Eiginmaður hennar lést árið 2001. Hún flutti til Íslands á árinu 2002 og bjó hér til dánardags.

Seinni hluta árs 2010 barst fyrirspyrjanda bréf frá lögmanni í Bandaríkjunum þar sem upplýst var að samkvæmt erfðaskrá eiginmanns móðursystur hans hefði hann erfð ákveðinn hluta

eigna hans. Ljóst var að enginn erfðafjárskattur var greiddur í Bandaríkjunum skv. löggjöf þar í landi.

Leitað var álits Sýslumannsins í Reykjavík hvort fylla skyldi út erfðafjárskýrslu og greiða erfðafjárskatt. Því var hafnað og honum bent á að gera grein fyrir arfinum á skattframtali og hvaðan hann hafi borist.

Í áliti ríkisskattstjóra segir að samkvæmt 1. tölul. 28. gr. laga nr. 90/2003 teljist ekki til tekna eignarauki vegna arftöku, enda hafi erfðafjárskattur verið greiddur. Með vísan til laga nr. 14/2004, um erfðafjárskatt, hafi fyrirspyrjandi hins vegar ekki fengið að skila erfðafjárskýrslu til sýslumanns þar sem umræddur arfur félli ekki undir löggjöfina. Af því leiði að erfðafjárskatti hafi ekki verið skilað af umræddum arfi hér á landi.

Í úrskurði ríkisskattanefndar nr. 842/1990 segir orðrétt: „Verður ekki talið, að arf í slíkum tilvikum falli eignarauki sá, sem leiðir af arftökunni undir skattlagningu sem tekjur til tekjuskatts og utan ákvæðis 1. tölul. 28. gr. laga nr. 75/1981.“

Umræddu ákvæði hefur ekki verið breytt í núgildandi lögum nr. 90/2003 um tekjuskatt og taldi ríkisskattstjóri því ljóst að ekki bæri að skattleggja umræddan arf er fyrirspyrjandi fékk í sinn hlut.

Lög nr. 47/2010 um sanngirnisbætur

Sanngirnisbætur eru greiddar þeim sem urðu fyrir varanlegum skaða af illri meðferð eða ofbeldi á tilteknum opinberum stofnunum eða heimilum sem falla undir lög nr. 26/2007.

Bætur sem greiddar verða á grundvelli laga nr. 47/2010 skulu vera skattfrjálsar, sbr. 2. tölul. 28. gr. laga nr. 90/2003, og er óheimilt að skuldajafna kröfum ríkisins, sveitarfélaga eða stofnana þeirra á móti greiðslum. Jafnframt hafa greiddar sanngirnisbætur ekki áhrif á réttindi einstaklinga í almannatryggingakerfinu.

Skatta- og lögfræðisvið

PricewaterhouseCoopers ehf.

Við hjá Skatta- og lögfræðisviði bjóðum upp á margs konar þjónustu, þar með talið ráðgjöf varðandi:

- Alþjóðlega skattaráðgjöf
- Áreiðanleikakannanir
- Félagarétt
- Milliverðlagningu („Transfer pricing“)
- Samruna, skiptingar og yfirtökur
- Skattlagningu einstaklinga
- Skattlagningu rekstraraðila
- Virðisaukaskatt

Starfsmenn sviðsins hafa mikla reynslu og yfirgripsmikla þekkingu á sviði skatta- og félagaréttar og veita viðskiptavinum aðstoð og ráðgjöf varðandi lögfræðileg álitaefni sem skapast innanlands sem og erlendis.

Til að fá frekari upplýsingar um starfsemina er hægt að hafa samband við eftirfarandi starfsmenn:

Ábyrgðarmaður

Friðgeir Sigurðsson

Sviðsstjóri Skatta- og lögfræðisviðs

Sími: +354 550 5366

fridgeir.sigurdsson@is.pwc.com

Ritstjóri

Jóhanna Á. Jónsdóttir

Ráðgjafi/lögfræðingur

Sími: +354 550 5356

johanna.a.jonsdottir@is.pwc.com

Þessi samantekt felur ekki í sér ráðgjöf af neinu tagi. Ekki ætti að hafast samkvæmt vefriti án þess að fá sérfræðilega ráðgjöf. PricewaterhouseCoopers ehf., PricewaterhouseCoopers LLP, hluthafar, starfsmenn og umboðsaðilar bera ekki ábyrgð á upplýsingum sem gefnar eru í þessu vefriti eða aðgerðum sem framkvæmdar eru af hálfu annarra aðila á grundvelli þessara upplýsinga.

©2011 PricewaterhouseCoopers ehf. Allur réttur áskilinn. “PricewaterhouseCoopers” vísar til PricewaterhouseCoopers ehf. á Íslandi, nema ráða megi af samhengi eða beinum tilvísunum að vísað sé í önnur fyrirtæki í samstæðu PricewaterhouseCoopers International Limited sem öll eru lagalega sjálfstæðar einingar.